

49 Сега прочее, ако искате да направите милость и истинжъ камъ Господина моего, речете ми: а ако ли не, речете ми: да се шкърнемъ на десно, или на лѣво.

50 А Лаванъ и Владилъ отговориха, та рекоха: ѿ Господа произиде това дѣло: нѣе не можеме да ти речеме зло, или добро.

51 Это, Ревекка предъ тебе: земи (А), таиди: и нека е жена въ сына на Господина твоего, какъ-вото изговори Господь.

52 И когато чѣрако Авраамовъ дѣмыте имъ, поклонисе дѣземи на Господа.

53 И извади рако сосѣды сребърны, и сосѣды златны, и шлекла, и даде на Ревеккж: даде ѿще дарбы на брата ѿ, и на майка ѿ.

54 И ѿдоха, и пиха, онъ, и человекыте които кеха зведнш съ него дошли, и преношевахъ: и като станаха на утриньта, рече: испроводете ме камъ господина ми.

55 И рекоха братъ ѿ и майка ѿ: нека шстане дѣвойката зведнш съ насъ (нѣколко) дни, по крайнѣи мѣрѣ десетъ: послѣ ѿ това ще поиде.

56 И рече имъ: не ме запирайте, защото Господь благострои пѣтъатъ ми: испроводете ме да идемъ кодъ господина моего.

57 И они рекоха: нека повыкаме дѣвойката, и нека попытаме мнѣнїето ѿ.

58 И повыкаха Ревеккж, и рекоха ѿ: отвождашъ ли зведнш съ томъ человекъ? И она рече: отвождамъ.

59 И испроводиха Ревеккж сестрж си, и воспитаницата ѿ, и ракатъ Авраамовъ, и человекыте мѣ.